

РЕШЕНИЕ

№ 102

гр. Нова Загора, 24.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НОВА ЗАГОРА в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ГЕОРГИ ЛЮБ. Й.**

при участието на секретаря Радка Д. Чолакова
като разгледа докладваното от **ГЕОРГИ ЛЮБ. Й.** Административно
наказателно дело № 20222220200285 по описа за 2022 година

Производството е с правно основание чл.59 и сл.от ЗАНН.

Образувано е по жалба подадена от **А. М. Г. ЕГН ******* с адрес за получаване на призовки и съобщения ***** чрез адв. Т. Т. от АК-Сливен, тел. 0887613012 Против: НП № 22-0306-000571/26.05.22Г. Изд. от ВПД Началник Сектор в ОДМВР Сливен, РУ Нова Загора.В жалбата се твърди,че с горното НП на жалбоподателя било наложено наказание по ЗДвП.Наказателното постановление било неправилно и незаконосъобразно.

Твърди се,че му написали акт за констатирани нарушения, като в него отбелязали, че на 06.05.2022 г. в 08:35 часа, в гр. Нова Загора на ул. „Цар Освободител”, като водач на лек автомобил Форд Транзит 190Л, с рег. номер Х 1924 КТ, собственост на РИЧИ 02 - ЕООД, превозвам 3 броя пейки, дърва за огрев, метална маса и сгъваеми столове с незначителни неизправности по укрепването му – същите не са укрепени по никакъв начин,с което бил нарушил изискванията от наредба номер-7/27.04.2018 г. във връзка с чл. 127 ал.4 от ЗДвП.

Не е съгласен с написаното в АУАН, за което в законния срок написал възражение до ВПД Началник сектор в ОДМВР-Сливен, РУ Нова Загора, където отразил пълно и точно защо не е съгласен с написаното в АУАН № GA 670803 от 06.05.2022 г. Същото не било взето под внимание и това наложило да обжалва издаденото наказателно постановление.

МОЛИ, да се образува настоящата жалба в съответно производство и след като съдът се убеди в основателността на изложените в нея твърдения, както и такива направени в по-късен етап да се **ОТМЕНИ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 22-0306-000571 от 26.05.2022 г.** издадено от ВПД Началник Сектор в ОДМВР- Сливен,

РУ Нова Загора.

АНО изразява становище по жалбата, в писмото, с което същата е изпратена на РС. Счита, че при издаването на обжалваното НП не били допуснати процесуални нарушения, които да обосновават отмяната му, както и такива по материалния закон. В условията на евентуалност се прави възражение за прекомерност на направените от жалбоподателя разноски в производството.

Районна прокуратура Сливен не изразява становище по жалбата.

В откритото с.з. се явява единствено адв. Т.Т., процесуален представител на жалбоподателя, който заяви, че поддържа жалбата и представя писмени бележки. В тях сочи, че била налице възможността за приложението на чл. 28 от ЗАНН, а така също твърди, че било налице нарушение на чл. 53, ал. 1 от ЗАНН, която норма задължавала АНО да извърши задълбочена проверка при наличие на възражение от жалбоподателя, което не било сторено.

От събраните по делото доказателства съдът установи следното:

На 06.05.2022 г., в 08. 35 ч., жалбоподателят управлявал лек автомобил "ФОРД ТРАНЗИТ 190Л", специален автомобил, с рег. №Х1924КТ, собственост на „РИЧИ 02“ ЕООД с ЕИК 206431671, в гр. Нова Загора, по ул. „Цар Освободител“, до „Кръговото“ за гр. Раднево, в посока юг-север, като превозвал товар – 3 броя пейки, дърва за огрев, метална каса и сгъваеми столове с незначителна неизправност по укрепването му – „същите не са укрепени по никакъв начин“. Водачът бил спрян за проверка от служителите на ОД МВР-Сливен, РУ Н. Загора-свидетелите А. и Б., които приели, че водачът е нарушил изискванията на Наредба № 7/27.04.2018 г. във връзка с разпоредбата на [чл. 127, ал. 4 от ЗДвП](#), поради което съставили срещу него акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА №670803/06.05.2022 г. Актът бил съставен в присъствието на нарушителя и на същата дата му бил връчен препис от него. Срещу акта е постъпило възражение в срока по [чл. 44, ал. 1 от ЗАНН](#), от нарушителя. В същото се описва вида на товара и начинът, по който той е бил укрепен.

Въз основа на така съставения АУАН ВПД Началник сектор към ОД МВР, РУ Н. Загора издал НП № 22-0306-000571/26.05.2022 г., с което на основание [чл. 177, ал. 4, т. 1 от ЗДвП](#) на жалбоподателя било наложено административно наказание глоба в размер на 500 лв. за нарушение на [чл. 177, ал. 4, т. 1 от ЗДвП](#). НП е било връчено на 21.06.2022 г., а жалбата е подадена на 03.07.2022 г.

Описаната и възприета фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите А. и Б., както и от писмените доказателства по делото, приобщени по реда на [чл. 283 от НПК](#). Обстоятелствата относно извършената проверка и сторените при същата констатации се установяват от показанията на свидетелите, на които съдът даде вяра като последователни и логични. Те съответстват и на обстоятелствата посочени в жалбата, които не оспорват фактическата обстановка, с изключение на начина на закрепването на товара, а се излагат твърдения, видно от писменото възражение, че същият е бил достатъчно добре

укрепен. Събраните по делото доказателства единно и непротиворечиво изясняват фактическата обстановка по случая, с оглед на което съдебният състав ги кредитира в цялост. Доказателствените източници са еднопосочни, поради което е безпредметно подробното им анализиране.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи извършването на цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя. В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в сроковете по [чл. 34, ал. 1](#) и [ал. 3 ЗАНН](#). Материалната компетентност на актосъставителя по съставяне на АУАН и компетентността на наказващия орган по издаване на атакуваното наказателно постановление следват по силата на заеманите длъжностни качества и правомощията, делегирани им с цитираната в НП заповед.

В АУАН и обжалваното НП деянието е квалифицирано като нарушение по [чл. 177, ал. 4, т. 1 от ЗДвП](#). Тази разпоредба по същество не е с чисто санкционен характер, тъй като описва и състав на нарушение, чиито съставомерни елементи съвпадат с тези, уредени в [чл. 127, ал. 1, т. 2 от ЗДвП](#), поради което допуснатото нарушение на съдопроизводствените правила би могло да се приеме, че не е от категорията на съществените, тъй като не е пречило нарушителя да разбере какво нарушение му се вменява. Във фактическия състав на нарушението по [чл. 177, ал. 4, т. 1 от ЗДвП](#) се сочи, че „Който управлява пътно превозно средство с неукрепен товар в нарушение на изискванията на наредбата по [чл. 127, ал. 4](#), се наказва с глоба от:

1. петстотин лева – при констатирани незначителни неизправности при укрепването на товара;

Съдът счита, че в случая е необходимо да бъдат посочени допълнителни обективни елементи на нарушението и необходимото описание от фактическа страна, които липсват в нарушение на изискванията на [чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН](#). Разпоредбата на [чл. 177, ал. 4, т. 1 от ЗДвП](#) е с бланкетна диспозиция, доколкото препраща към конкретни нарушения изискванията на наредбата по [чл. 127, ал. 4 от ЗДвП](#), а именно [Наредба № 7 от 27.04.2018 г. за укрепване на превозваните товари](#) (Наредбата). В този подзаконен нормативен акт са разписани конкретни правила и изисквания за укрепване на товарите, както и методите за оценка дали същите са спазени, като бланкетната норма на [чл. 177, ал. 4, т. 1 от ЗДвП](#) е налагала нейната диспозиция да бъде запълнена, като се опишат именно тези правила и изисквания от Наредбата, които са били нарушени с конкретния превоз. Това обаче не е сторено нито от актосъставителя, нито от АНО. Още повече, че не е описано как е следвало да бъде обезопасен товарът, за да може да се извърши и преценка за степента на риска на неизправностите, свързани с укрепването, класифицирани със съответните им характеристики в чл. 9, ал. 5 от Наредбата като незначителна, значителна и опасна.

Последното обстоятелство е елемент от фактическия състав на вмененото на жалбоподателя нарушение, като санкцията в [чл. 177, ал. 4 от ЗДвП](#) е диференцирана именно спрямо констатираната от контролните органи степен на опасност.

С оглед гореизложеното обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Предвид изхода на спора и на основание [чл. 63д от ЗАНН](#) жалбоподателят има право на разноси в настоящото производство за представителство от адвокат. Такава претенция е своевременно направена от процесуалния представител на жалбоподателя, като видно от представения договор за правна защита и съдействие удостовереното възнаграждението в размер на 300 лв. е платено в брой. Размерът на адвокатското възнаграждение е в минимално предвидения такъв в [чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г.](#) за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което възражението на въззиваемата страна за неговата прекомерност е неоснователно. Претендираният размер на адвокатското възнаграждение е съобразен с предмета на делото, неговата фактическа и правна сложност, извършените процесуални действия, както и имуществения интерес, поради което следва да бъде платен от въззиваемата страна.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22-0306-000571/26.05.2022 г., издадено от ВПД Началник сектор към ОД МВР-Сливен,РУ Н.Загора, с което на основание [чл. 177, ал. 4, т. 1 от ЗДвП](#) на **А. М. Г.** ЕГН ***** с адрес за получаване на призовки и съобщения ***** чрез адв. Т. Т. от АК-Сливен е наложено административно наказание глоба в размер на 500/петстотин/ лв. за нарушение на [чл. 177, ал. 4, т. 1 от ЗДвП](#),като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА ОД на МВР Сливен да заплати на **А. М. Г.** ЕГН ***** сумата в размер от 300 /триста/ лева, представляваща сторените разноси в настоящото производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд Сливен в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Районен съд – Нова Загора: _____